
Žurba

Post Usklicnik - 15.11.07 20:18

Usklicnik: Kako usporiti ovaj tempo života što nam ga drugi nameću? I kuda uvijek srljaju u životu, kad ionako ništa ubrzati ne možemo? Puno pozdrava od mene Vama! Smile

Ovaj upit je s naslovnice u "OSTAVI PORUKU". Mislim da odgovore na pitanja najbolje tražiti ovdje na forumu. Izvolite

=====

Odgovor:Žurba

Post zorica - 16.11.07 13:42

Pitanje je postavljeno a ja cu "cu samo da pokusam" da odgovorim.

NIKAKO!!!!

Tempo zivota je jedina stvar koja napreduje takvom brzinom da ni mi sami nismo svjesni toga.Kazu ljudi---ko zurio glavu izgubio--- danas svi zure po cijenu glava, svjesno.Mislim da mozemo samo reci kako smo trebali nekad vise vremena da obavim neke stvari---a danas ---kazem--kako sam to BRZO obavila. Pa i kupovinu idem na ona mjesta gdje se moze sve kupiti samo da to uradim sto brze. ;)

Eto toliko od mene, pa znate ZURIM!!!!pobjeci ce mi nesto, treba da stignem, poslije nema.Trebam "prijatelju do groba" da posaljem SMS, jer nema sad vremena da pricam sa njim....????A i to moze biti pitanje....imamo li mi one "prijatelje do groba"???:(

=====

Odgovor:Žurba

Post edita - 19.11.07 06:27

Doista je Usklicnik u jednoj recenici dosta toga rekao i naveo nas na razmisljanje.Zorica je dobro primjetila, danasnji suludi tempo vrlo tesko ili nikako se moze usporiti. Ubaceni smo u zrvanj trke sa vremenom i vrlo rado bi bezbroj puta zeljeli da dan ima 26 ili vise sati jer nam se uvijek cini da je tako brzo proletilo vrijeme a da nismo sve obavili za taj dan koji je vec iza nas.

Neki dan sam upravo kad je ovo Usklicnik napisao slucajnoscu povrijedila oko. Naime, vjerovali ili ne ali mala Betty me dok sam je pridrzavala u autu nokticem pogodila ravno u lijevo oko. Bila je to neopisiva bol i lijecnik mi je stavio zavoj i neku mast jednom rjecju zrihtao oko da prodjem kako je on rekao bez operacije. Hodajuci sa tim zavojem, na pola u magli, nebalansirano polako sam shvacala sav besmisao trke u nasim zivotima. Sve sto sam trebala obaviti za taj dan ja sam uspjela uraditi iako sam se kretala usporeno i otezano. Onda sam razmisljala o zivotu slijepaca. Oni iako ograniceni zbog sljepoce ipak uspijevaju zivjeti kao i mi, cak su rekla bih sposobniji od nas jer mogu raditi na osjecaj mnoge stvari i zivjeti svoj zivot upravo kao i mi sa ocima koji jurimo i zurimo, kasnimo i u nepresatnom smo stresu jer nam je uvijek malo vremena. Dakle, covjek sam sebi namece taj strahoviti pritisak i postaje rob svog isprogramiranog zivota koji vodi u jedan konacni kaos, obicno se razmisljanja svedu na to ah, kad budem u mirovini necu se nikamo zuriti...ali tada cesto tu mirovinu prekine iznenadna smrt ili teska bolest jer je organizam vec prosao stres i zurbu koja ga je umorila, iscrpila i na kraju unistila.

Imamo li prijatelje do groba ? Doista, mozemo li makar na prste jedne ruke prebrojati istinske prijatelje na cija vrata mozemo pokucati u svako doba bez najave..ili nazvati telefonom a da se ne bojimo da smo poremetili i uznemirili nejavu privatnost?

Ove godine nastojat cu uciniti mali presedan...naime, svojim prijateljima poslat cu postom bozicne karte i cestitati im Bozic, ucinit cu to jer puno puta u razgovoru osjetim da su ljudi zeljni dobrih starih cestitki u postanskom sanducicu. I naravno pisat cu ih rukom, odvojit cu vrijeme za moje prijatelje, ma koliko vrijeme bilo dragocjeno u nasim zivotima jos dragocjenije je zrtvovati to svoje vrijeme i pokloniti ga prijateljima. Sjecam se nasih casnih u Budzaku, one su znale jako lijepo pisati ukrasnim pismom tj. kaliografijom. Bile su to ispisane rijeci krasnopisom da bi ih covjek najradije uokvirio i stavio na zid...danas, cesto dobijem postu sa isprintanim konvencionalnim nacinom cestitanja i znam da iza toga stoji silna zurba i tek reda radi dobra volja da i ja dobijem tako neki list kompjutorski ispisanog papira no, to je jednostavno nacin zivota koji se surovo i beskompromisno namece u svim sferama pa tako i u cestitanjima u vrijeme blagdana. Zamislite da se danas posveti paznja i kaliografijom ispise mnogo bozicnih karata koliko bi to vreeemena uzelo... nazalost, vrijeme je nas gospodar i ono nam odbrojava sate, no, ipak moze se i tome stati u kraj...jednostavno usporiti tempo, dovoljno je promatrati slijepa na cesti i sve ce vam biti mnogo jasnije, doista se treba zuriti polako.

=====

Odgovor:Žurba

Post edita - 19.11.07 06:32

nesto gledam ovu novu sliku nase Zorice, moram priznati da joj je ova frizura za cistu peticu ;) a znam da nama zenama jedino pravo vrijeme bez zurbe jest zapravo kod frizera...tu i da hoces ne mozes zuriti...cisti relax... zato nije cudno kad se ovako kao nasa Zorica poslije dobrog odmora kod frizera osjecamo kao milion dolara...Zoki, svka cast za frenku, super ti stoji, ma ni vrijeme joj nista ne moze..ovaj stil je uvijek bas uvijek u modi. ;)

=====

Odgovor:Žurba

Post Usklicnik - 19.11.07 09:43

:)

U vezi „vremena i žurbe“:

prepisano:

Ps 90,4 -- „Denn tausend Jahre sind in deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er vergangen ist, und wie eine Wache in der Nacht.“)

und

2 Petr 3,8 -- „Dies eine aber sei euch nicht verborgen, Geliebte, dass beim Herrn ein Tag ist wie tausend Jahre und tausend Jahre wie ein Tag.“).

„(od mene) prevedeno“:

Psalm 90,4 -- „Jer tisuæu godina su u tvojim (našim) oèima kao juèerasnji dan - kad je prošao, i (ili) kao jedno buđenje u noæi i

drugo pismo Petra (3,8) -- „Alo ovo jedno neæe vam ostati skriveno, voljeni, a to je da je kod Gospodina jedan dan kao tisuæu godina i tisuæu godina kao jedan dan.“

=====

Odgovor:Žurba

Post Usklicnik - 19.11.07 09:44

:)

U vezi „vremena i žurbe“:

prepisano:

Ps 90,4 -- „Denn tausend Jahre sind in deinen Augen wie der gestrige Tag, wenn er vergangen ist, und wie eine Wache in der Nacht.“)

und

2 Petr 3,8 -- „Dies eine aber sei euch nicht verborgen, Geliebte, dass beim Herrn ein Tag ist wie tausend Jahre und tausend Jahre wie ein Tag.“).

„(od mene) prevedeno“:

Psalm 90,4 -- „Jer tisuæu godina su u tvojim (našim) oèima kao juèerasnji dan - kad je prošao, i (ili) kao jedno buđenje u noæi i

drugo pismo Petra (3,8) -- „Alo ovo jedno neæe vam ostati skriveno, voljeni, a to je da je kod Gospodina jedan dan kao tisuæu godina i tisuæu godina kao jedan dan.“

=====

Odgovor:Žurba

Post edita - 19.11.07 19:35

sto covjek reci nego prava misao u pravo vrijeme i na pravom mjestu, svaka cast Usklicnik, evo sam se zalijepila danas za ove retke i kako god okrenes puka istina je tu, vremenom gospodari On, Alfa i Omega, pocetak i svrsetak vremena koje je prošlo, u kojem jesmo i koje dolazi, u vremenu vjecnost ima posljednju rijec. U toj drugoj dimenziji ne postoje vremenske zone, vremenske udaljenosti, vremenom ogranicena zivotna trka. Mora biti da je vrijeme u toj vjecnosti doista kao jedno budjenje u noci kao neki san ljetne noci tako ja to vidim kao zrno soli u velikom oceanu beskraja.

=====

Odgovor:Žurba

Post nata - 21.11.07 14:09

:silly: Ja sam jedna od onih sto uvijek kasni..
znaci li to da se ja ne zurim???:blink:

Cemu zurba dragi moji...

Mene moj muzic uvijek ceka jer uvijek kasnim, i kad se nekad naljuti ja mu kazem : Schazzii..na mene si cekao 21 godinu..pa sad mozes i 20 minuta..

Necu da se zurim, sto se vise zurim brze mi zivot prolazi, jedino spavam brzo. Spavam malo i brzo da mi zivot ne prodje u snu.

Nata voli sve "natanane"!

Sto ono neko ovdje stalno spominje:"ZURI POLAKO";)

Odgovor:Žurba

Post edita - 20.12.07 05:48

Cuvaj se zurbe, jer ona uvijek dovodi do kajanja: Onaj koji zuri govori prije nego nesto sazna, odgovara prije nego li nesto shvati, odluci prije nego nesto provjeri, kudi prije nego se u nesto uvjeri.

Arapska poslovica.
